

Sygn. akt I C 1904/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 kwietnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Zgierzu, I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia SR Ewelina Iwanowicz

Protokolant: Aleksandra Pisera

po rozpoznaniu w dniu 18 marca 2016 roku w Zgierzu na rozprawie sprawy

z powództwa **M. S. (1)**

przeciwko (...) **Towarzystwu (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.**

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. nie obciąża powódki obowiązkiem zwrotu kosztów procesu;
3. nie obciąża powódki obowiązkiem zwrotu kosztów sądowych.

Sygn. akt I C 1904/12

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 3 grudnia 2012 r. M. S. (2) (obecnie S.) wystąpiła o zasądzenie od (...) Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą

w W. kwoty 30.000 zł tytułem zadośćuczynienia wraz z odsetkami ustawowymi

od dnia 30 lipca 2011 r. do dnia zapłaty oraz ustalenie odpowiedzialności pozwanego

za skutki wypadku z dnia 8 listopada 2008 r. na przyszłość. Powódka wniosła o zasądzenie

od pozwanego kosztów procesu, w tym 4.800 zł kosztów zastępstwa procesowego. W treści pozwu powódka wskazała,

iż nie kwestionuje przyczynienia się w wysokości 40 %

do powstania szkody, zaś dochodzone roszczenie zostało określone przy uwzględnieniu wskazanej wartości. Przyznała

również, iż pozwany wypłacił już na jej rzecz, przy uwzględnieniu przyczynienia na w/w poziomie, zadośćuczynienie

w łącznej kwocie 24.000 zł i odsetki za zwłokę w wysokości 202,23 zł. Powódka wniosła nadto o zwolnienie jej

od kosztów sądowych.

[pozew – k. 2-8]

Postanowieniem z dnia 14 marca 2013 roku Sąd zwolnił powódkę od kosztów sądowych w niniejszej sprawie w całości.

[postanowienie – k. 90]

W odpowiedzi na pozew (...) Towarzystwo (...) S.A. w W. wniosło o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów postępowania. Pozwany podniósł, iż wszelkie roszczenia powódki zostały objęte ugodą zawartą w czerwcu 2012 r. Pozwany wskazał, że powódka przewożona była z grzeczności, przyczyniła się do szkody, nie wykazała wysokości dochodzonego roszczenia oraz nie wykazała interesu prawnego w żądaniu ustalenia

odpowiedzialności pozwanego za skutki wypadku na przyszłość. Pozwany zakwestionował także roszczenie w zakresie zasądzenia odsetek od dnia poprzedzającego dzień wyrokowania.

[odpowiedź na pozew – k. 92-97v]

W piśmie pełnomocnika powódki z dnia 6 czerwca 2013 r., wpływ do Sądu 10 czerwca 2013 r., nadanym do pełnomocnika pozwanego 7 czerwca 2013 r., powódka podniosła, iż została wprowadzona w błąd przez M. F. i J. W. poprzez przedstawienie jej nieprawdziwego celu zawarcia umowy z Kancelarią (...) z Z.. Powódce została przedstawiona propozycja podjęcia działań w związku z niespłaconym kredytem w Banku (...), podczas gdy przedłożone do podpisu powódce dokumenty dotyczyły reprezentacji w postępowaniu likwidacyjnym przed (...) S.A. Umowę przedstawiła powódce M. F., zaś J. W. miał prowadzić negocjacje z pozwaną bez wiedzy powódki i zawrzeć w jej imieniu ugodę. Powódka podniosła, że nie była informowana o prowadzonych negocjacjach ani zawartej ugodzie i nie wyrażała zgody na jej zawarcie, wiedząc, że dalszego odszkodowania będzie domagać się na drodze postępowania sądowego. Dodała, iż J. W. działał wbrew jej interesowi zawierając z pozwanym ugodę sprzeczną z jej wolą i interesem, czym działał na jej szkodę.

[pismo procesowe – k. 110-112]

W dniu 6 czerwca 2013 r. powódka złożyła oświadczenie o uchyleniu się od skutków ugody zawartej w jej imieniu przez J. W. z (...) S.A. dotyczącej zaspokojenia roszczeń powódki w związku z wypadkiem z 8 listopada 2008 r. powołując się na błąd co do treści czynności prawnej (art. 84 § 1 k.c.) oraz podstęp (art. 84 § 2 w zw. z § 1 k.c.). Oświadczenie to zostało złożone do akt sprawy na terminie rozprawy w dniu 19 czerwca 2013 r. Odpis oświadczenia został doręczony pozwanemu 28 czerwca 2013 r.

[oświadczenie o uchyleniu się od skutków ugody – k. 119, protokół rozprawy – k. 120, zwrotne potwierdzenie odbioru – k. 138]

W dniu 8 lipca 2013 r. wpłynęło pismo procesowe strony pozwanej, w którym zanegowano skuteczność oświadczenia powódki o uchyleniu się od skutków ugody.

[pismo procesowe – k. 125-126v]

Na terminie rozprawy w dniu 18 stycznia 2016 r. pełnomocnik powódki podniósł, iż powódka pozostawała w błędnym przekonaniu, że firma (...) zajęła się kwestią wypadku, ale nie w celu dochodzenia zadośćuczynienia, co było już przedmiotem postępowania

i zlecone innemu pełnomocnikowi, lecz odszkodowania, które - zdaniem powódki - było jej należne w związku z doznanym wypadkiem od Banku lub podmiotu ubezpieczającego kredyt. Dodał, iż nie można czynić powódce zarzutu, że nie zapoznała się szczegółowo

z dokumentacją podsunętą jej do przeczytania przez przedstawiciela firmy (...), ponieważ w tym czasie powódka miała problemy ze wzrokiem i koncentrowaniem go na tak małych literach. Pracownik kancelarii, pomimo, że powódka pozostawała w błędzie, nie wyprowadził jej z tego błędu, choć z łatwością mógł się dowiedzieć, że powódka w błędzie zostaje. Ugodę należałoby uważać za zawartą przez podmiot, który nie był należycie umocowany przez powódkę. Przedstawiciel firmy (...) wiedział, że powódka ma już jednego pełnomocnika

i w tej sytuacji niezrozumiałe jest namawianie do ustanowienia kolejnego. Wskazał także, iż zawarta ugoda jest krzywdząca w odniesieniu do zakresu szkody doznanej przez powódkę. Pełnomocnik pozwanego wskazał, iż fakt udzielenia pełnomocnictwa przez powódkę oraz jego zakres jest niewątpliwy wobec treści dokumentu załączonego do akt sprawy. Działalność firmy (...) była związana z dochodzeń odszkodowań i zadośćuczynień. Nigdy przedmiotem działalności w tej firmie nie były roszczenia kredytowe. Dodał, iż pomiędzy zgłoszeniem sprawy do M. F. a podpisaniem pełnomocnictwa i umowy minęło około 2 miesiące. W tym okresie było kilka kontaktów telefonicznych i dwa spotkania. Podniósł także, iż nie zostało udowodnione, że powódka została wprowadzona w błąd, co do okoliczności dotyczących ubezpieczenia kredytu.

[protokół rozprawy – k. 207-207v]

Na ostatnim terminie rozprawy w dniu 18 marca 2016 r. pełnomocnik powódki poparł powództwo, a na wypadek nieuwzględnienia powództwa wniósł o nieobciążanie powódki kosztami procesu. Pełnomocnik pozwanego nie uznał powództwa, wniósł o jego oddalenie oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu.

[protokół rozprawy – k. 225]

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 8 listopada 2008 r. w Z. K. B. umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że znajdując się w stanie nietrzeźwości, bez posiadania uprawnień – prawa jazdy, kierując samochodem marki F. (...) nr rej. (...), utracił panowanie nad pojazdem, uderzył w drzewo, czym nieumyślnie spowodował u swojej pasażerki M. S. (2) obrażenia ciała w postaci rany rogówki i twardówki oka prawego, rany twarzoczaszki, złamania nosa i rany dwóch palców prawej dłoni (naruszające czynności narządów ciała na czas powyżej 7 dni).

[bezsporne, a ponadto kopia notatki urzędowej – k. 16, kopia wyroku – k. 17-19, kopia dokumentacji medycznej – k. 20-65]

Podczas wypadku powódka nie była zapięta w pasy bezpieczeństwa.

[okoliczność przyznana przez powódkę]

Wyrokiem z dnia 4 marca 2009 r. wydanym w sprawie o sygn. akt II K 2/09 Sąd Rejonowy w Zgierzu skazał K. B. na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

[bezsporne, a ponadto kopia wyroku – k. 17-19]

M. S. (2) od daty wypadku nie widzi na jedno oko, a drugiego nie może nadwyryzać.

[przesłuchanie powódki – k. 224 i k. 225, zeznania świadka K. B. – k. 146]

W dniu zdarzenia pojazd kierowany przez sprawcę objęty był obowiązkowym ubezpieczeniem oc w (...) Towarzystwie (...) S.A. w W..

[bezsporne]

Pismem z dnia 28 marca 2011 r. pełnomocnik powódki - Kancelaria (...) (...) A. Ł. i wspólnicy Spółka komandytowa zgłosiła szkodę (...) Towarzystwu (...) S.A., wnosząc o wypłatę na rzecz powódki 150.000 zł zadośćuczynienia i 22.576 zł odszkodowania za koszt opieki osób trzecich.

[bezsporne, a ponadto kopia zgłoszenia szkody – k. 66-69]

Pismem z dnia 29 lipca 2011 r. ubezpieczyciel uznał roszczenie powódki do kwoty 20.000 zł, uwzględniając 50 % przyczynienie się powódki do powstania szkody.

[bezsporne, a ponadto kopia pisma – k. 70-71]

Pismem z dnia 23 sierpnia 2011 r. ubezpieczyciel przyznał powódce dodatkową kwotę zadośćuczynienia w wysokości 4.000 zł (wraz z odsetkami za opóźnienie w wysokości 202,23 zł) w związku z uznaniem, że powódka przyczyniła się do powstania szkody w 40 %.

[bezsporne, a ponadto kopia pisma – k. 72-73]

Pełnomocnik powódki złożył odwołanie od przedmiotowej decyzji, jednakże ubezpieczyciel nie zmienił stanowiska.

[bezsporne, a ponadto kopia odwołania – k. 79-81, kopia odpowiedzi – k. 82-83]

W 2012 r. z powódką skontaktowała się M. F. zatrudniona u J. W. prowadzącego Kancelarię (...) z siedzibą w Z.. Numer telefonu powódki otrzymała od firmy (...), która uzyskała go z ogólnodostępnej bazy telefonów stacjonarnych. M. F. spotkała się z powódką w celu reprezentowania jej przez firmę (...) w sprawie wypadku, którego powódka była uczestnikiem.

[zeznania świadka M. F. – k. 198-199, kopia dokumentacji z firmy (...)
– k. 135]

W tym czasie partner powódki K. B. przebywał w mieszkaniu, ale nie uczestniczył w spotkaniu.

[zeznania świadka K. B. – k. 145v]

Kancelaria (...) zawierała z klientami umowy o reprezentowanie ich przed zakładem ubezpieczeń bądź sprawcą wypadku w postępowaniu odszkodowawczym. Firma ta nie zajmowała się restrukturyzacją zadłużeń bankowych. Zadaniem M. F. było spotkanie z klientem, ustalenie stanu faktycznego, skompletowanie dokumentów i podpisanie umowy o reprezentowanie przez firmę (...) wraz z pełnomocnictwem stanowiącym załącznik do umowy. M. F. tłumaczyła klientom skutki prawne udzielonego pełnomocnictwa oraz że po zawarciu ugody nie będą mogli dochodzić dalszych roszczeń przed sądem. Komplet dokumentacji M. F. przekazywała do firmy (...). Podczas spotkań z klientami zdarzało się, że klienci opowiadali o swoich problemach, sytuacjach niezwiązanych bezpośrednio z wypadkiem, jednakże informacje te nie trafiały do firmy (...) jako niezwiązane ze sprawą.

[zeznania świadka M. F. – k. 198v-199]

Około 2 tygodni później, tj. 17 kwietnia 2012 r. w mieszkaniu powódki odbyło się kolejne spotkanie A. S. i M. F..

[przesłuchanie powódki – k. 224]

Podczas tego spotkania powódka dostała od M. F. dokumenty do przeczytania i podpisania. Dokumenty napisane były pismem komputerowym, a dane dotyczące powódki, datę i miejsce podpisania oraz datę wypadku komunikacyjnego, któremu uległa powódka, M. F. uzupełniła odręcznie.

[przesłuchanie powódki – k. 223 w zw. z k. 120 wyjaśnień informacyjnych, zeznania świadka M. F. – k. 198v-199]

Powódka wzięła dokumenty do ręki i patrzyła na nie.

[zeznania świadka M. F. – k. 198v-199]

Powódka nie poprosiła partnera obecnego przy spotkaniu, żeby jej przeczytał dokumenty.

[przesłuchanie powódki – k. 223 w. z w. z k. 120v wyjaśnień informacyjnych, k. 225, zeznania świadka K. B. – k. 145v]

W czasie drugiego spotkania M. S. (2) podpisała umowę z Kancelarią (...) z siedzibą w Z. (reprezentowaną przez M. F.) o dochodzenie roszczeń numer (...),(...) (...), mocą której zleceniobiorca zobowiązał się do prowadzenia na zlecenie zleceniodawcy sprawy dotyczącej wypadku komunikacyjnego z dnia 8 listopada 2008 r. (§ 1 umowy). W § 2 umowy zleceniodawca zobowiązał się do niepodejmowania żadnych czynności w zakresie objętym umową bez konsultacji ze zleceniobiorcą, w szczególności do niepowierzenia dochodzenia roszczeń objętych umową innym podmiotom. Zleceniodawca oświadczył, iż w chwili obecnej nie powierzył żadnemu podmiotowi dochodzenia jakichkolwiek roszczeń wynikłych ze szkody. W § 3 strony uzgodniły wynagrodzenie dla zleceniobiorcy na poziomie 32 % od świadczeń głównych wypłaconych na rzecz zleceniodawcy oraz połowy wypłaconych na jego rzecz świadczeń ubocznych plus VAT. Stosownie do § 6 umowy powódka udzieliła również J. W. prowadzącemu działalność

gospodarczą pod nazwą Kancelaria (...) pełnomocnictwa do reprezentowania jej w postępowaniach związanych ze szkodą z dnia 8 listopada 2008 r. m.in. przed właściwym towarzystwem ubezpieczeniowym. Pełnomocnictwo obejmowało m.in. upoważnienie do zawierania w imieniu powódki ugody oraz odbioru i przekazania wszelkich wyegzekwowanych należności.

[zeznania świadka M. F. – k. 198v, kopia umowy – k. 131-131v, kopia pełnomocnictwa – k. 107, k. 130]

Podpisany przez drugą stronę egzemplarz umowy został doręczony powódce pocztą.

[przesłuchanie powódki – k. 224]

Pełnomocnictwo udzielone przez powódkę na rzecz J. W. zostało przedstawione w pozwanym Towarzystwie (...) 4 czerwca 2012 r.

[kopia pełnomocnictwa z datą wpływu – k. 107]

Firma (...) prowadziła negocjacje z (...) S.A. w sprawie przyznania powódce dodatkowych świadczeń, w trakcie których przesłała ubezpieczycielowi dokumentację medyczną powódki. Ostatecznie ubezpieczyciel zaproponował dodatkowo 15.000 zł, tj. przy uwzględnieniu przyczynienia w wysokości 40 % - 9.000 zł.

[wydruk korespondencji e-mail – k. 132, wydruk z systemu firmy (...) – k. 47-50 załączonych akt I Cps 68/14 w zw. z k. 51 załączonych akt I Cps 68/14 zeznań świadka J. W.]

Powódka w dniu 8 października 2012 r. w rozmowie telefonicznej z pracownikiem firmy (...) zgodziła się na zawarcie ugody z ubezpieczycielem na uzgodnionych warunkach.

[wydruk z systemu firmy (...) – k. 47-50 załączonych akt I Cps 68/14 w zw. z k. 51 załączonych akt I Cps 68/14 zeznań świadka J. W.]

W październiku 2012 r. J. W., działając jako pełnomocnik M. S. (2), zawarł z (...) Towarzystwem (...) S.A. z siedzibą w W. ugodę, mocą której ubezpieczyciel zobowiązał się wypłacić na rzecz pozwanej kwotę 9.000 zł tytułem zadośćuczynienia i odszkodowania z tytułu wypadku z 8 listopada 2008 r., zaś poszkodowana oświadczyła, że zawarcie ugody i wypłata objętego nią świadczenia zaspokaja jej wszelkie przeszłe, obecne jak i przyszłe roszczenia związane z wypadkiem oraz w związku z tym zrzeka się w całości roszczeń wobec (...), a także wobec samego sprawcy wypadku. Ponadto poszkodowana oświadczyła, iż stan faktyczny i prawny jest jej znany, nie budzi wątpliwości oraz oświadczyła, że ma świadomość skutków prawnych wynikających z ugody, tj. wygaśnięcia roszczeń wynikających z wypadku, a także oświadczyła, że jest uprawniona do zawarcia ugody i przystępuje do niej dobrowolnie. Dodatkowo wskazano, iż w/w świadczenie ma zostać wypłacone na rachunek bankowy Kancelarii (...).

[kopia ugody – k. 106, k. 133, wydruk z systemu firmy (...) – k. 47-50 załączonych akt I Cps 68/14 w zw. z k. 51 załączonych akt I Cps 68/14 zeznań świadka J. W.]

Pismem z dnia 22 października 2012 r. pozwany poinformował powódkę o wypłacie roszczeń jako realizację zawartej ugody.

[kopia pisma z 22 października 2012 r. – k. 89 załączonych akt szkodowych]

Pismem z dnia 7 listopada 2012 r. Kancelaria (...) poinformowała powódkę o przyznaniu na jej rzecz dodatkowej kwoty 9.000 zł odszkodowania, z czego 2.880 zł + VAT zostało przekazane jako prowizja firmy (...), a 5.457,60 zł miało przysługiwać powódce.

[kopia pisma – k. 134-134v]

M. S. (3) przesłała wówczas do firmy (...) numer rachunku bankowego.

[przesłuchanie powódki – k. 224, wydruk z systemu firmy (...) – k. 47-50 załączonych akt I Cps 68/14 w zw. z k. 51 załączonych akt I Cps 68/14 zeznań świadka J. W.]

Pod koniec listopada lub na początku grudnia 2012 r. powódka otrzymała od firmy (...) pozostałą kwotę 5.457,60 zł, którą wydała na przedsięwzięte zakupy.

[przesłuchanie powódki – k. 223 w zw. z k. 120v wyjaśnień informacyjnych i k. 224, wydruk z systemu firmy (...) – k. 47-50 załączonych akt I Cps 68/14 w zw. z k. 51 załączonych akt I Cps 68/14 zeznań świadka J. W.]

M. S. (1) otrzymała pocztą przesyłkę z ugodą i rozliczeniem wynagrodzenia na rzecz firmy (...). Powódka nie przeczytała wówczas korespondencji.

[przesłuchanie powódki – k. 223 w zw. z k. 120v wyjaśnień informacyjnych]

M. S. (1) ma 40 lat. Pracuje z wynagrodzeniem ok. 800 zł miesięcznie. Pozostaje w gospodarstwie domowym z partnerem, który zarabia ok. 2.000 zł miesięcznie. Mają na utrzymaniu 5 dzieci. Powódka zmieniła w toku procesu nazwisko z S. na S..

[przesłuchanie powódki – k. 224, protokół rozprawy – k. 187]

Ustalając powyższy stan faktyczny Sąd oparł się na powołanych dowodowych uznając je za wiarygodne.

Oceniając zgromadzone w sprawie dowody, należy wskazać, iż Sąd nie dał wiary powódce oraz świadkowi K. B., że spotkania powódki z M. F. dotyczyły restrukturyzacji zadłużenia powódki w (...) Banku (...) S.A. Zeznania te są sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego jak i pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym. Wskazanym zeznaniom zaprzeczyła M. F.. Kancelaria (...) z Z. nie zajmuje się restrukturyzacją zadłużeń w bankach, lecz pozyskiwaniem odszkodowań i zadośćuczynień dla poszkodowanych w wypadkach komunikacyjnych, w wypadkach przy pracy, dla osób, których bliscy zmarli w wyniku wypadków drogowych. Trudno zatem uznać, aby M. F. przedstawiła powódce, że umowa podpisana przez powódkę dotyczy restrukturyzacji zadłużenia.

Z wiadomości mailowych i wydruków z listy kontaktów wynika przy tym, że powódka świadomie rozpoczęła współpracę z firmą (...), a następnie była informowana o kolejnych etapach negocjacji, ustalonych warunkach i ostatecznych skutkach czynności podjętych przez J. W., czy szerzej firmę (...). Co więcej, ani M. S. (1), ani K. B. nie potrafili przedstawić żadnych szczegółów, jak miała wyglądać rzekoma procedura umorzenia długu w banku przez firmę (...).

Powódka zeznała, że nie przeczytała dokumentów przygotowanych przez M. F. przed ich podpisaniem. Podczas spotkań z M. F. w mieszkaniu powódki obecny był K. B.. Skoro powódka nie mogłaby przeczytać sama dokumentów, mogła poprosić o pomoc partnera. Powódka zeznała, że nie chciała jego pomocy w przeczytaniu dokumentów, gdyż ufała M. F.. Następnie zeznała, że była pokłócona z K. B.. Świadek K. B. zeznał natomiast, że zajmował się w tym czasie dziećmi. Zeznania te, jako sprzeczne, są zatem niewiarygodne. Nawet, gdyby przyjąć, że któraś z tych wersji jest prawdziwa, to i tak nie usprawiedliwia braku staranności ze strony powódki polegającego na nieprzeczytaniu dokumentów. Wskazać bowiem należy, że na każdym uczestniku obrotu ciąży obowiązek dochowania należytej staranności w dbałości o własne interesy poprzez zapoznawanie się z podpisywanymi oświadczeniami. Przy czym ani powódka, ani jej rozmówczyni – M. F. nie mówiły, aby powódka sygnalizowała problemy z odczytaniem przedstawionych pism przed ich podpisaniem.

Z wydruku czynności podjętych przez firmę (...) i zeznań świadka J. W. wynika, iż nieprawdziwe są twierdzenia powódki, jakoby pomiędzy podpisaniem umowy i pełnomocnictwa, a informacją o przyznaniu kwoty 5.000 złotych nikt

z firmy (...) nie kontaktował się z nią w sprawie wynegocjowanych warunków umowy z ubezpieczycielem.

Sąd uznał za niewiarygodne twierdzenia powódki z wyjaśnień informacyjnych co do terminu, kiedy dowiedziała się o ugodzie. Powódka stwierdziła bowiem, iż o zawartej z pozwanym ugodzie dowiedziała się dopiero po udzieleniu odpowiedzi na pozew, miesiąc przed terminem rozprawy z 19 czerwca 2013 r. Natomiast podczas przesłuchania na ostatnim terminie rozprawy przyznała, iż dowiedziała się o niej około 2 miesięcy przed wytoczeniem niniejszego powództwa, co pokrywa się z wydrukami czynności podjętych przez firmę (...) i datą pisma powiadamiającego powódkę o przyznanych jej świadczeniach. Co więcej, powódka przyznała, iż otrzymała pocztą ugodę i rozliczenie wynagrodzenia na rzecz firmy (...).

K. B. zeznał ponadto, iż powódka otrzymała pismo o przyznaniu na jej rzecz 5.000 zł zadośćuczynienia. Trudno w tej sytuacji dać wiarę powódce, iż uważała, że wskazana kwota dotyczy umowy pożyczki zawartej z (...) Bank (...) S.A. Nieprawdopodobne są również same zeznania powódki, w których twierdził ona, że w związku z ubezpieczeniem zaciągniętej w banku (...) pożyczki w kwocie 2.500 zł, bank miał wypłacać na jej rzecz po 500 zł miesięcznie przez 12 miesięcy. Przy czym, pomimo opierania swego stanowiska w sprawie na rzekomym wprowadzeniu jej w błąd, czy podstępny namówieniu jej na zawarcie umowy z firmą (...) i udzielenie pełnomocnictwa dla J. W. celem restrukturyzacji zadłużenia powódki, podczas gdy rzeczywistym celem miało być dochodzenie roszczeń przez umocowanego od pozwanego na rzecz powódki, M. S. (1) (uprzednio S.) nie udowodniła istnienia jakiegokolwiek zobowiązania wobec banku, a tym bardziej, iż przysługiwało jej wobec banku czy ubezpieczyciela pożyczki jakiegokolwiek roszczenie z tytułu szkód wynikających z wypadku z 8 listopada 2008 r.

Sąd nie dał wiary twierdzeniom powódki, jakoby przekazała M. F. jedynie dokumentację dotyczącą kredytu w Banku (...), ponieważ jest to sprzeczne z innymi dowodami. Świadek M. F. nie potwierdziła pobrania od powódki tychże dokumentów z uwagi na brak ich związku z dochodzeniem roszczeń z wypadku. Ponadto z wydruków czynności z Firmy (...) wynika, iż w czerwcu 2012 r. pracownik tej firmy przesłał do likwidatora na jego żądanie czytelną dokumentację medyczną powódki. Zatem powódka musiała przekazać pracownikowi w/w firmy co najmniej informacje, skąd mają pozyskać dokumentację medyczną.

Wobec uznania, iż roszczenie powódki nie zasługuje na uwzględnienie co do zasady, Sąd pominął wnioski dowodowe dotyczące okoliczności wypadku, w którym poszkodowana została powódka i rozmiaru doznanej przez nią krzywdy.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu.

Warunki odpowiedzialności pozwanego określają w przedmiotowej sprawie przepisy kodeksu cywilnego dotyczące umowy ubezpieczenia – art. 805 § 1 i § 2 pkt 1 k.c., art. 821 k.c. i art. 822 k.c. oraz regulujące odpowiedzialność cywilną posiadacza i kierowcy z tytułu czynów niedozwolonych – art. 436 § 1 k.c. w zw. z art. 435 § 1 k.c., a nadto ustawa z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. 2003/124/1152 z zm.) – art. 19 ust. 1, art. 34 ust. 1.

W niniejszej sprawie osią sporu była kwestia ważności i skutków zawartej przez powódkę reprezentowaną przez pełnomocnika J. W. z pozwanym umowy, która miała wyczerpywać wszelkie roszczenia powódki wobec ubezpieczyciela i sprawcy wypadku. Powódka złożyła w toku postępowania oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych umowy zawartej z pozwanym z uwagi na błąd lub podstęp.

Jak stanowi art. 918 § 1 k.c., uchylenie się od skutków prawnych umowy zawartej pod wpływem błędu jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy błąd dotyczy stanu faktycznego, który według treści umowy obie strony uważały za niewątpliwy, a spór albo niepewność nie byłyby powstały, gdyby w chwili zawarcia umowy strony wiedziały o prawdziwym stanie rzeczy.

Przepis art. 918 § 1 k.c. wyłącza stosowanie art. 84 k.c., ograniczając możliwość uchylenia się od skutków prawnych umowy z powodu błędu tylko do sytuacji, gdy błąd dotyczył stanu faktycznego, który według treści umowy obie strony umowy uważały za niewątpliwy, a spór albo niepewność, dla likwidacji których umowa została zawarta, nie powstałyby, gdyby strony w chwili zawierania umowy wiedziały o prawdziwym stanie rzeczy. Przepis art. 918 k.c. normując zagadnienie uchylenia się od skutków umowy zawartej pod wpływem błędu nie zawiera żadnych postanowień co do tego, w jakim trybie oświadczenie

o uchyleniu się powinno być złożone. Wobec tego przyjęć trzeba, że do uchylenia się od skutków umowy z powodu błędu co do stanu faktycznego, na podstawie art. 918 k.c., zastosowanie mieć będzie przepis art. 88 § 1 i 2 k.c. Uchyłający się od skutków umowy powinien zatem stosownie oświadczenie złożyć na piśmie w ciągu roku od wykrycia błędu, czyli od uzyskania stanu wiedzy, iż prawdziwy stan rzeczy jest inny od uznanego, zgodnie przez strony w umowie, za niewątpliwy. Uchylenie się od skutków prawnych umowy

z powodu innych wad oświadczenia woli podlega regulacji przepisów ogólnych (art. 82, 83, 85-88 oraz art. 388 k.c.).

Powódka złożyła w toku postępowania, przed upływem roku od jej zawarcia, pisemne oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych umowy zawartej z pozwanym z uwagi na błąd lub podstęp. Choć powódka zachowała formę i termin do uchylenia się od skutków prawnych omawianej umowy, to zdaniem Sądu, nie zostały spełnione przesłanki warunkujące skuteczność takiego uchylenia. Przy czym, jeżeli błędu czy podstępu upatrywać, jak chce tego powódka, już w zawarciu umowy o dochodzenie roszczeń z firmą (...) i udzieleniu pełnomocnictwa dla J. W., to zachowanie powyższego terminu byłoby wątpliwe, bowiem, do podpisania tych dokumentów przez powódkę doszło ponad 14 miesięcy przed doręczeniem pozwanemu oświadczenia powódki o uchyleniu się. Przy czym, następnie po podpisaniu ich przez drugą stronę zostały powódce odesłane, a pełnomocnictwem od pozwanej J. W. posłużył się wobec pozwanego już ponad rok przed złożeniem przez powódkę owego oświadczenia, a tym bardziej przed jego doręczeniem pozwanemu.

W piśmie procesowym uzasadniającym uchylenie się od skutków prawnych umowy powódka podniosła, że nie wiedziała o zawartej umowie oraz nie wyrażała na nią zgody. Wskazała, że została wprowadzona w błąd przez M. F., która dała jej do podpisania dokumenty dotyczące reprezentacji w sprawie o zadośćuczynienie, podczas gdy miała zawrzeć umowę dotyczącą reprezentacji w sprawie restrukturyzacji zadłużenia

w banku. Abstrahując od nieudowodnienia wskazanych okoliczności przez powódkę, mogłyby one, zdaniem Sądu, wpływać jedynie na uchylenie się od skutków prawnych umowy zawartej z J. W. prowadzącym Kancelarię (...), czego zresztą powódka nie uczyniła. Nie dotyczą natomiast stanu faktycznego, który według treści umowy, obie strony umowy uważały za niewątpliwy. Pomiędzy stronami niewątpliwym bowiem było, iż M. S. (1) (ówcześnie S.), reprezentowana przez J. W. legitymującego się pełnomocnictwem od poszkodowanej, doznała krzywdy w wyniku wypadku z 8 listopada 2008 r., (...) S.A. ponosi z tytułu umowy ubezpieczenia odpowiedzialność za jej naprawę, oraz że poszkodowanej należy się od ubezpieczyciela świadczenie pieniężne tytułem naprawienia tejże szkody, a dokładnie dalsza kwota (wyraźnie wskazana w umowie) ponad już wypłaconą (również wprost wskazaną w umowie). I to właśnie stało się treścią i sensem tejże umowy. Przy czym, zdaniem Sądu, strona powodowa nie wykazała, aby obiektywnie stan ten był inny i że w tym innym stanie do umowy by nie doszło, od czego zależała skuteczność uchylenia się przez powódkę od skutków prawnych omawianej umowy.

W niniejszej sprawie brak było również podstaw do uchylenia się przez powódkę od skutków prawnych umowy z powodu podstępu (art. 86 k.c.). Analogicznie jak powyżej podstęp miał de facto dotyczyć czynności prawnej polegającej na zawarciu przez powódkę umowy z firmą (...) i udzieleniu pełnomocnictwa J. W., a nie zawartej umowy, przy czym błąd miał zostać wywołany podstępnie przez pracownika firmy (...) – M. F., a nie przez pozwanego. W ocenie Sądu, powódka nie udowodniła okoliczności, na które się w tym zakresie powoływała, ani tego, iż pozwany wiedział o podstępie, który miał być wywołany przez w/w osobę trzecią i że pomimo tej wiedzy nie zawiadomił jej o tym fakcie. Przy czym, nie sposób przyjęć istnienia podstępu

w sytuacji, gdy powódka, osoba dorosła, mająca rozeznanie, umiejąca czytać i pisać, po dwukrotnym spotkaniu z przedstawicielem firmy (...) w odstępie około 2 tygodni, przedstawieniu jej przed przystąpieniem do negocjacji umów do zapoznania się

i podpisania umowy regulującej współpracę oraz treści i zakresu pełnomocnictwa, podpisała owe dokumenty, a następnie po informowaniu jej o poszczególnych etapach negocjacji i ich wynikach, przyjęła kwotę tytułem zadośćuczynienia, a następnie uważając, że może inny pełnomocnik „wywalczy” dla niej w Sądzie wyższą kwotę, dochodzi jej w procesie, nie zwracając nota bene pozwanemu pobranych od niego w ramach realizacji warunków ugody pieniędzy.

Podsumowując przedmiotowa ugoda wiąże strony i uregulowała ona wzajemne roszczenia z tytułu naprawienia szkody wynikającej z wypadku z 8 listopada 2008 r. Jej postanowienia, zgodnie z art. 917 k.c. korzystają z powagi rzeczy ugodzonej (res transacta),

a przez jej zawarcie strony uchyliły dopuszczalność sporu sądowego co do roszczeń (obecnych i przyszłych) wynikających z doznanego przez powódkę wypadku. Przy czym strona pozwana wywiązała się z przedmiotowej ugody wypłacając na rzecz powódki objętą nią kwotę, a powódka pieniądze przyjęła. Natomiast w tym samym czasie powódka wystąpiła z niniejszym powództwem niedopełniając swego zobowiązania zgodnie z jego treścią, określoną w ugodzie. Pozew o zapłatę dodatkowego zadośćuczynienia i ustalenie odpowiedzialności pozwanego na przyszłość, które były przedmiotem ważnej ugody

i zrzeczenia się przez powódkę dalszych roszczeń z tego tytułu, podlegało w tych okolicznościach oddaleniu.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c. Zgodnie z powołanym przepisem, w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami.

Jak wskazał Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 9 sierpnia 2012 r. (V CZ 26/12, LEX nr 1231638), przepis art. 102 k.p.c. wyraża zasadę słuszności w orzekaniu o kosztach, stanowiąc wyjątek od zasady odpowiedzialności za wynik procesu. Podstawę do jego zastosowania stanowią konkretne okoliczności danej sprawy, przekonujące o tym, że w rozpoznawanym przypadku obciążenie strony przegrywającej kosztami procesu na rzecz przeciwnika byłoby niesłuszne, czy wręcz niesprawiedliwe. Art. 102 k.p.c. znajduje zastosowanie "w wypadkach szczególnie uzasadnionych", które nie zostały ustawowo zdefiniowane i są każdorazowo oceniane przez sąd orzekający na tle okoliczności konkretnej sprawy. Do okoliczności tych zalicza się m.in. sytuację majątkową i osobistą strony, powodującą, że obciążenie jej kosztami może pozostawać w kolizji z zasadami współżycia społecznego. Przy zastosowaniu art. 102 k.p.c. mogą być również brane pod uwagę okoliczności dotyczące charakteru sprawy (zob. też postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 września 2012 r., II CZ 95/12, LEX nr 1232771, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 września 2012 r., I UZ 86/12, LEX nr 1228427).

W niniejszej sprawie powódka znajduje się w bardzo ciężkiej sytuacji finansowej.

Ma na utrzymaniu 5 dzieci. Poza tym odniosła wskutek wypadku poważne obrażenia ciała.

W tym stanie faktycznym obciążenie powódki kosztami procesu godziłoby w zasady słuszności i poczucie sprawiedliwości.

Z tych samych przyczyn Sąd nie obciążył powódki nieuiszczonymi kosztami sądowymi.